

РЕШЕНИЕ

№ 405

гр. София, 14.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-8, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и пета година в следния състав:

Председател: Стою Хр. Згуров

при участието на секретаря Светлана Г. Кръстева
като разгледа докладваното от Стою Хр. Згуров Търговско дело №
20241100901912 по описа за 2024 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предмет на делото са предявените от ищеца „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 203546992 срещу ответника УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795, обективно и кумулативно съединени установителни искиове с правни основания чл. 422, ал. 1 ГПК във вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86 ЗЗД, относно признаването за установени по отношение на ответника, вземанията предмет на издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК с №12753/25.04.2024г. по ч.гр.д.№16790/2024г., съгласно описа на СРС, 118 състав, представляващи главница за незаплатена топлинна енергия за периода м.06.2021 год. – м.06.2022 год., както и сума, отразена в изравнителна сметка №1021721252/31.07.2022 год. за периода м.06.2021 год. – м.06.2022 год. в общ размер на **195 209,11 лева**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.03.2024г. до окончателното изплащане на задължението, и мораторна лихва за периода от 31.07.2021 год. до 11.03.2024 год. в размер на **47 904,12 лева**.

Ищцовото дружество основава претенциите си с твърденията, че делото е образувано във връзка с установяване на вземания, за които е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК срещу която ответникът е депозирал възражение и по тази причина на заявителя и ищец в настоящото производство е указано от съда, да предяви срещу него настоящите искиове за установяване на вземането.

Ищцовото дружество сочи, че между него и ответника е налице облигационно правоотношение, възникнало въз основа на сключен Договор № 3000000564/Д-ОП-53 от 01.06.2020г. при общи условия за продажба на топлинна енергия за топлоснабден имот – първи хирургичен блок, находящ се

в гр. София, общ. „Триадица“, ул. „Свети Георги Софийски“ №1, аб.№2088. Поддържа, че съгласно този договор е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия за стопански нужди, като купувачът не е заплатил дължимата цена за нея, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение.

Ищецът сочи, че съгласно общите условия купувачът на топлинна енергия е длъжен да заплаща дължимата цена до 20 – то число на месеца, следващ месеца на доставката след получаване на издадена от продавача данъчна фактура, както и че с писмо-покана, изпратено до ответното дружество е предоставило 7 – дневен срок за доброволно плащане на дължимата сума и указало последиците от неизпълнение в предоставения срок, но въпреки това от страна на ответника плащане не е било извършено.

Ответникът депозира отговор на исковата молба в законоустановения срок, с който оспорва предявените искове като недоказани. Не възразява, че страните са обвързани от облигационно правоотношение по силата на сключен Договор за продажба на топлинна енергия при Общи условия. Соци, че начисляването от ищеца на процесните суми е неточно и извършено в нарушение на нормативните изисквания, поради което и счита, че е налице несъответствие между реално доставената и консумирана топлинна енергия и начислените суми.

Ответникът възразява на основание чл.294 от ТЗ относно дължимостта на сумата от 47 904,12 лева, представляваща мораторна лихва за забава от 31.07.2021 год. до 11.03.2024 год., доколкото съгласно цитираната разпоредба в търговските правоотношения лихва върху лихва се дължи единствено, ако е уговорена, а в настоящия случай такава уговорка не е постигана между страните.

В съдебното заседание ищцовото дружество беше представлявано от пълномощника му ю-т Трифонов, който поддържа предявените искове, моли съда да ги уважи изцяло и да присъди в полза на доверителя му разносните по делото.

Ответникът беше представляван в съдебното заседание от пълномощника ю-т З., която оспорва предявените искове, като неоснователни и недоказани и моли съда те да бъдат отхвърлени. Претендира разноси по делото за юрисконсултко възнаграждение.

Софийският градски съд, ТО, VI- 8 състав, след като взе предвид доводите и възраженията на страните, събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност, съобразно разпоредбите на чл. 235 ГПК и чл. 12 ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

С доклада на делото съдът обяви за безспорни в отношенията между страните и ненуждаещи се от доказване в процеса наличието на сключен

между УМБАЛ „Александровска“ ЕАД и „Топлофикация София ЕАД Договор № 3000000564/Д-ОП-53 от 01.06.2020г. при Общи условия, за продажба на топлинна енергия, за топлоснабден имот – първи хирургичен блок, находящ се в гр. София, общ. „Триадица“, ул. „Свети Георги Софийски“ №1; правото на собственост, притежавано от УМБАЛ „Александровска“ ЕАД на основание Нотариален акт за собственост №24, том II, рег.№2995, дело №191 от 2009 год. на нотариус с рег.№ 628 на НК върху процесния недвижим топлоснабден имот; наличието на доставяна топлинна енергия до процесния недвижим имот, както и получаването от страна на ответника на фактури за заплащане на процесните суми.

Горните обстоятелства се установяват и от представените от страните писмени доказателства. От тях е видно освен това, че ищцовото дружество е изпращало, а ответното е получавало по електроенен път съгласно договореното между тях и в срок, издадените относно процесния период данъчни фактури, с които са начислени процесните вземания.

Съгласно чл.39, ал.2 и чл.40, ал.1 от Общите условия, ищцовото дружество като продавач на топлинната енергия следва да издава в срок до 5-то число на текущия месец фактура на купувача за количествата енергия, които включват аванс за текущия месец в размер на 50% от потреблението през предходния месец и изравнителна сума за разликата между авансово начислената топлинна енергия и действително потребената през предходния месец. Купувачът е длъжен да заплаща месечните дължими суми за топлинна енергия в срок до 20 –то число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадена от продавача данъчна фактура.

Според приетата съдебно-техническа експертиза, количеството топлинна енергия за абонатната станция на адрес ГР. СОФИЯ, ул.Св.Георги Софийски №1, 1-ви хирургичен блок по отношение на процесния период е измервана и отчитана в съответствие със Закона за енергетиката от средство за търговско измерване-общ топломер, монтиран в абонатната станция, който е отчитан електронно чрез преносим терминал от служител на ищцовото дружество в началото на всеки месец, като така се снемали показанията му в 00:00 часа на първо число на месеца. Технологичните разходи в абонатната станция са за сметка на стопанския потребител, какъвто е ответното дружество, защото те се приспадат от цената на основание чл.58,ал.2 от наредбата за топлоснабдяване само по отношение на битовите потребители на топлинна енергия. Размерът на фактурираните от ищеца суми в следствие на осъществен реален отчет на топломера в абонатната станция нпри спазване на действащите правила в ЗЕ и Наредба за топлоснабдяване за периода от 01.06.2021г. до 30.06.2022г. е 192 508,55 лв. Топломерът в абонатната станция е бил проверяван периодично и на всеки две години и е преминавал през метрологичен контрол.

Съдът кредитира изцяло съдебно-техническата експертиза, като компетентно изготвена и даваща логични и обосновани отговори на

поставените задачи.

Съдът кредитира и заключението на вещото лице по приетата съдебно-счетоводна експертиза, според която сумите в размер на 195 209,11 лв. и 238,43 лв., представляващи съответно начислените месечни цени на доставена топлинна енергия в периода от 01.06.2021г. до 30.06.2022г. и такава по изравнителна сметка, не са заплатени от ответника на ищеца. Съгласно издадените от ищеца месечни фактури за месеците юни и юли 2021г. те са били на стойност съответно от 11 174,42 лв. и 12 328,26 лв., а за периода от м.август на 2021г. до м.юни на 2022г. по 15 558 лв. За м.юли на 2022г. е начислена сума за изравняване в размер на 238,43 лв., като общия размер на задължението за процесния период според данните от фактурите е 195 209,11 лв. Размерът на мораторната лихва върху всяко месечно задължение по издадените фактури от ищеца, начислена за периода от 31.07.2021г. до 11.03.2024г. е в общ размер на 47 442,60 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът достигна до следните правни изводи:

Съгласно чл. 149, ал. 1, т. 3 ЗЕ продажбата на топлинна енергия за стопански нужди се извършва на основата на писмени договори при общи условия, сключени между топлопреносното предприятие и потребителите, извършващи стопанска дейност. Съгласно § 1, т. 43 от ДР на ЗЕ потребител на енергия или природен газ за стопански нужди е физическо или юридическо лице, което купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация, горещо водоснабдяване и технологични нужди или природен газ за стопански нужди, както и лицата на издръжка на държавния или общинския бюджет.

Между страните по делото е съществувало облигационно правоотношение по доставка и покупко-продажба на топлинна енергия за стопански нужди в периода от м.06.2021 год. – м.06.2022 год. Поради това, ответното дружество дължи на ищцовото цената на доставената в този период топлинна енергия до обекта му.

В производството по делото се установи, че съгласно договорните правоотношения между страните, в частност чл.40 от Общите условия, ответното дружество е било длъжно да заплаща месечните дължими суми за топлинна енергия в срок до 20-то число на месеца, следващ месеца на доставката, след получаване на издадена от продавача данъчна фактура. Установи се, че плащания на процесните задължение, начислени с данъчните фактури не са осъществявани от ответника, както и че размерът на дължимата цена за доставената топлинна енергия в периода от 01.06.2021г. до 30.06.2022г. е в размер на 192 209,11 лв. Освен това в производството по делото се установи, че размерът на дължимата мораторна лихва върху така начислените задължения за цена на доставена топлинна енергия, начислена за периода от

31.07.2021 год. до 11.03.2024 год. е в общ размер на 47 442,60 лв.

Възраженията на ответника за несъответствие между доставената топлинна енергия и начислената цена за това остана недоказано. Напротив, установи се, че количеството доставена топлинна енергия в процесния период е определено правилно въз основа на ежемесечен отчет, и в съответствие с правилата на ЗЕ и Наредба за топлоснабдяване. Следва да се посочи, че неоснователно е и възражението на ответника, че претенцията на ищеца за дължима мораторна лихва, представлява вземане за начислени лихви върху лихви. Установи се, че размерът на мораторната лихва е изчислен съобразно начисляването ѝ върху дължимите главници за цена на доставената топлинна енергия, а не върху други лихви.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявения главен иск за сумата от 195 209,11 лв. следва да бъде уважен изцяло, като върху тази сума се присъди законната лихва, считано от 21.03.2024г. (датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното изплащане на задължението. Искът за установяване на вземането за мораторна лихва следва да бъде уважен само до размера от 47 442,60 лв., а за сумата от над 47 442,60 лв. до 47 904,12 лева. отхвърлен като неоснователен.

С оглед изхода на спора, в полза на ищцовото дружество следва да бъдат присъдени направените от него разноски по делото в исковото и заповедното производство, изчислени съразмерно с уважената част от исковете.

В исковото производство разноските на ищцовото дружество, които следва да бъдат присъдени в негова полза са в общ размер на 6114,63 лв., от които 4817,10 лв. за внесена държавна такса, 299,43 лв. -юрисконсултско възнаграждение и 998,10 лв. за депозити за вещите лица. В заповедното производство разноските, които следва да бъдат присъдени в полза на ищцовото дружество са в общ размер на 4867,01 лв. за юрисконсултско възнаграждение и внесена държавна такса.

На основание чл.78,ал.3 ГПК в полза на ответното дружество следва да бъдат присъдени разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение, изчислени съразмерно с отхвърлената част от исковете, или сумата в размер на 0,57 лв.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на ответника УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795, че в полза на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046, съществуват **ЧАСТ** от вземанията, предмет на издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК с №12753/25.04.2024г. по ч.гр.д.№16790/2024г., съгласно описа на СРС, 118 състав, представляващи главница за незаплатена топлинна енергия за периода м.06.2021 год. – м.06.2022 год., доставена до топлоснабден имот – първи

хирургичен блок, находящ се в гр. София, общ. „Триадица“, ул. „Свети Георги Софийски“ №1, аб.№2088, както и сума, отразена в изравнителна сметка №1021721252/31.07.2022 год. за периода м.06.2021 год. – м.06.2022 год. в размер на **195 209,11 лева**, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 21.03.2024г. до окончателното изплащане на задължението, както и мораторна лихва за периода от 31.07.2021 год. до 11.03.2024 год. в размер на **47 442,60 лв.**

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046 срещу УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795, обективно и кумулативно съединен иск с правно основание чл.422, ал.1 ГПК във с чл.86, ал.1 ЗЗД в **ЧАСТТА**, относно признаването за установено на вземането предмет на издадената Заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 ГПК с №12753/25.04.2024г. по ч.гр.д.№16790/2024г., съгласно описа на СРС, 118 състав, представляващо мораторна лихва за периода от 31.07.2021 год. до 11.03.2024 год. в размер от **над 47 442,60 лв. до 47 904,12 лева.**

ОСЪЖДА УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795 да заплати на „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046 сумата от **10 981,64 лв.**, представляваща разноски по делото в настоящото исково производство и в това по ч.гр.д.№16790/2024г., съгласно описа на СРС, 118 състав.

ОСЪЖДА „Топлофикация София“ ЕАД, ЕИК 831609046 да заплати на УМБАЛ „Александровска“ ЕАД, ЕИК 831605795 сумата от **0,57 лв.**, представляваща разноски по делото в исковото производство за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните, пред Апелативен съд-София.

Съдия при Софийски градски съд: _____